

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

TRETJI ODDELEK

ZADEVA GUZEJ PROTI SLOVENIJI

(Pritožba št. 14619/02)

SODBA

V STRASBOURGU,

13. julija 2006

Sodba bo postala dokončna v skladu z določbami 2. odstavka 44. člena Konvencije. Lahko je predmet tehničnih popravkov.

V zadevi Guzej proti Sloveniji

je Evropsko sodišče za človekove pravice (tretji oddelek) na seji senata v sestavi:

- g. J. HEDIGAN, *predsednik*,
  - g. B.M. ZUPANČIČ,
  - g. L. CAFLISCH,
  - g. V. ZAGREBELSKY,
  - g. E. MYJER,
  - g. DAVID THÓR BJÖRGVINSSON,
  - ga. I. ZIEMELE, *sodniki*,
  - in g. V. BERGER, *sodni tajnik oddelka*,
- po obravnavi na nejavni seji dne 22. junija 2006
izreklo naslednjo sodbo, ki je bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva je bila sprožena s pritožbo (št. 14619/02), ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin («Konvencija») dne 12. marca 2002 proti Republiki Sloveniji vložil njen državljani, g. Alojz Guzej («pritožnik»).

2. Pritožnika so zastopali odvetniki pisarne Verstovšek. Slovensko vlado («vlada») je zastopal njen zastopnik g. L. Bembič, generalni državni pravobranilec.

3. Pritožnik je na podlagi 1. odstavka 6. člena Konvencije zatrjeval, da je trajanje postopkov pred domačimi sodišči, v katerih je bil udeležen kot stranka, predolgo. Vsebina njegove pritožbe se je nanašala tudi na pomanjkanje učinkovitega notranjega pravnega sredstva v zvezi s predolгим trajanjem sodnega postopka (13. člen Konvencije).

4. Sodišče je dne 11. junija 2004 odločilo, da o pritožbi glede trajanja postopka in s tem povezanim pomanjkanjem pravnega sredstva obvesti vlado. Na podlagi 3. odstavka 29. člena je odločilo, da bo hkrati odločalo o sprejemljivosti in vsebini zadeve.

DEJSTVA

5. Pritožnik je rojen leta 1981 in prebiva v Celju.

6. Dejstva v zadevi, kot sta jih navedli stranki, je mogoče povzeti v naslednjih točkah.

7. Dne 27. decembra 1993 se je pritožnik, po poklicu poštar, poškodovao med raznašanjem pošte. Spodrsnilo mu je na zasneženih stopnicah.

8. Dne 27. decembra 1996 je pritožnik prek svojih odvetnikov pred Okrožnim sodiščem v Celju zoper zavarovalnico in dve fizični osebi, G. J. in G. S., sprožil spor za nadomestilo škode v višini 6.713.500 tolarjev (SIT) in zaprosil, da se ga oprosti plačila stroškov postopka. Sodišču je predlagal, naj imenuje izvedenca medicinske stroke.

9. Dne 20. novembra 1997 je pritožnik sodišču predlagal, naj opravi narok.

10. Dne 20. januarja 1998 je sodišče opravilo narok in se odločilo imenovati izvedenca medicinske stroke.

11. Dne 21. januarja 1998 je bil izvedenec imenovan. Svoje mnenje je predložil dne 3. marca 1998.

12. Dne 27. julij 1998 je pritožnik sodišču predlagal, naj opravi narok.

13. Dne 20. oktobra 1998 je pritožnik zvišal znesek zahtevanega nadomestila za škodo.

14. Dne 22. oktobra 1998 se je sodišče na naroku odločilo izvedenca medicinske stroke pozvati, naj dopolni svoje izvedeniško mnenje. Dne 29. oktobra 1998 je bila s tem v zvezi sprejeta odločitev. Dne 5. januarja 2001 je sodišče izvedenca medicinske stroke ponovno pozvalo, naj dopolni svoje mnenje.

15. Dne 22. januarja 2001 je pritožnik sodišču predlagal, naj imenuje drugega izvedenca medicinske stroke, saj se je prvi poškodoval v prometni nesreči.

16. Dne 28. marca 2001 je sodišče imenovalo drugega medicinskega izvedenca.

17. Dne 5. aprila 2001 je pritožnik oporekal temu imenovanju in sodišču predlagal, naj imenuje drugega izvedenca medicinske stroke, kar je to storilo dne 11. aprila 2001.

18. Dne 3. julija 2001 je bilo predloženo medicinsko izvedeniško mnenje.

19. Dne 10. septembra 2001 je pritožnik sodišču predlagal, naj ta postopek združi z drugim.

20. Dne 19. septembra, 2. oktobra, 5. novembra in 31. decembra 2001 je pritožnik ponovno vložil omenjeni predlog in sodišču hkrati predlagal, naj opravi narok.

21. Dne 21. februarja 2002 je pritožnik zvišal znesek zahtevanega nadomestila za škodo.

22. Dne 7. oktobra 2002 je pritožnik sodišču ponovno predlagal, naj ta postopek združi z drugim.

23. Dne 17. oktobra in 3. decembra 2002 sta bila opravljena naroka, postopka pa sta se združila.

24. Dne 17. januarja 2003 je bilo dopolnjeno medicinsko izvedeniško mnenje.

25. Pritožnik je med postopkom vlagal pripravljalne vloge.

26. Dne 23. oktobra 2003 je po opravljenem naroku sodišče razglasilo sodbo, v kateri je delno ugodilo pritožnikovemu zahtevku. Sodba mu je bila vročena dne 12. decembra 2003.

27. Pritožnik se je pritožil in zahteval odpravo pomot v sodbi.

28. Dne 23. decembra 2003 so bile pomote v sodbi odpravljene.

29. Dne 21. septembra 2005 je višje sodišče sodbo razveljavilo in jo vrnilo prvostopenjskemu sodniku. Ta odločitev je bila pritožniku vročena dne 20. oktobra 2005.

30. Postopek še traja.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV 1. ODSTAVKA 6. ČLENA IN 13. ČLENA KONVENCIJE

31. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega trajanja postopka. Skliceval se je na 1. odstavek 6. člena Konvencije, ki določa:

»Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih (...) v razumnem roku odloča (...) sodišče.»

32. Vsebina njegove pritožbe se je nanašala tudi na neučinkovitost pravnih sredstev, ki so v Sloveniji na voljo v zvezi s predolgim trajanjem sodnih postopkov. Člen 13 Konvencije se glasi:

« Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti. »

A. Sprejemljivost

33. Vlada se je sklicevala na neizčrpanje domačih pravnih sredstev.

34. Pritožnik je temu ugovarjal z navedbo, da pravna sredstva, ki jih je imel na voljo, niso bila učinkovita.

35. Sodišče ugotavlja, da je ta pritožba podobna zadevama *Belinger* in *Lukenda* (*Belinger proti Sloveniji* (odl.), št. 42320/98, z dne 2. oktobra 2001, in *Lukenda proti Sloveniji*, št. 23032/02, z dne 6. oktobra 2005). V teh zadevah je Sodišče zavrnilo vladin ugovor neizčrpanja domačih pravnih sredstev, saj je ocenilo, da sredstva, ki so jih imeli pritožniki na voljo, niso bila učinkovita. Sodišče ponovno poudarja, da je v sodbi v zadevi *Lukenda proti Sloveniji* ugotovilo, da predstavlja kršitev pravice do sojenja v razumnem roku sistemski problem, ki izhaja iz neustrezne zakonodaje ter pomanjkljive učinkovitosti v delovanju sodnega sistema.

36. V tej zadevi Sodišče meni, da vlada ni predložila nobenega prepričljivega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče razlikovati med obravnavano in predhodnimi zadevami in tako odstopiti od ustaljene sodne prakse.

37. Zato Sodišče ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu 3. odstavka 35. člena Konvencije. Poleg tega je ni mogoče razglasiti za nesprejemljivo na nobeni drugi podlagi. Pritožba se torej sprejme v obravnavo.

B. Vsebina

1. Prvi odstavek 6. člena Konvencije

38. Doba, ki jo je treba upoštevati, je pričela teči 27. decembra 1996, na dan, ko je pritožnik sprožil postopek pred Okrožnim sodiščem v Celju, in še vedno teče. Tri stopnje postopka na dveh sodnih instancah tako trajajo dlje kot devet let in pet mesecev.

39. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumnost trajanja postopka presojati glede na okoliščine zadeve in ob upoštevanju naslednjih meril: zapletenosti zadeve, ravnanja pritožnika in pristojnih organov ter pomena, ki ga ima zadeva za pritožnika (glej, med drugim, sodbo v zadevi *Frydlender proti Franciji*, [VS], št. 30979/96, odstavek 43, ESČP 2000-VII).

40. Po obravnavi celote predloženega gradiva in ob upoštevanju svoje sodne prakse s tega področja Sodišče ocenjuje, da je trajanje sodnih postopkov, zlasti pred sodiščem prve stopnje, v obravnavani zadevi predolgo in ne izpolnjuje zahteve po « razumnem roku ».

Glede na navedeno je prišlo do kršitve 1. odstavka 6. člena Konvencije.

2. 13. člen Konvencije

41. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen zagotavlja učinkovita pravna sredstva pred domačimi oblastmi, s katerimi je mogoče uveljavljati kršitve zahteve po sojenju v razumnem roku iz 1. odstavka 6. člena (glej sodbo v zadevi *Kudła proti Poljski* [VS], št. 30210/96, odstavek 156, ESČP 2000-XI). Sodišče poudarja, da je že v predhodnih zadevah (glej zgoraj navedeno sodbo v zadevi *Lukenda*) zavrnilo vladine ugovore in navedbe, tudi v tej zadevi pa ni našlo razlogov, ki bi vodili k drugačnim zaključkom.

42. Zato Sodišče ocenjuje, da je v tej zadevi prišlo do kršitve 13. člena, saj pritožniku v domačem pravnem redu ni bilo na voljo nobeno pravno sredstvo, s pomočjo katerega bi lahko uveljavljal kršitve pravice, da se o njegovi zadevi odloči v razumnem roku v smislu 1. odstavka 6. člena.

II. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

43. Člen 41 Konvencije se glasi:

«Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve Konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje.»

A. Škoda

44. Pritožnik je zahteval 15.000 evrov (EUR) iz naslova nepremoženjske škode.

45. Vlada je njegovemu zahtevku oporekala.

46. Sodišče ocenjuje, da je pritožnik zagotovo utrpel določeno nepremoženjsko škodo. V skladu z načelom pravičnosti se mu zato iz tega naslova prisodi 4.800 EUR.

B. Stroški

47. Pritožnik je prav tako zahteval 1.223 EUR za stroške, ki jih je imel v postopku pred Sodiščem.

48. Vlada je menila, da je njegov zahtevek pretiran.

49. V skladu s sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povračila stroškov le v obsegu, v kakršnem je dokazano, da so dejansko nastali, bili nujni ter njihova višina razumna. Sodišče tudi poudarja, da so pritožnikovi odvetniki, ki so zastopali tudi g. Lukendo v zgoraj navedeni zadevi Lukenda, predložili približno 400 pritožb, ki so, razen kar zadeva dejansko stanje, po vsebini enake kot obravnavana zadeva. Sodišče zato ob upoštevanju predloženih podatkov in zgoraj navedenih meril v obravnavani zadevi ocenjuje, da je za postopek pred Sodiščem v obravnavani zadevi pritožniku razumno prisoditi znesek 1.000 EUR.

C. Zamudne obresti

50. Sodišče ocenjuje, da je primerno, da zamudne obresti temeljijo na mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, povišani za tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO

1. *ugotavlja*, da je pritožba sprejemljiva,
2. *razsoja*, da je prišlo do kršitve 1. odstavka 6. člena Konvencije,

3. *razsoja*, da je prišlo do kršitve 13. člena Konvencije,
4. *razsoja*
- a) da mora tožena država pritožniku v treh mesecih od dne, ko postane ta sodba dokončna, v skladu z 2. odstavkom 44. člena Konvencije plačati 4.800 EUR (štiritisoč osemsto evrov) za nepremoženjsko škodo in 1.000 EUR (tisoč evrov) za stroške, poleg tega pa tudi vsoto, ki bi jo bilo treba morebiti poravnati iz naslova davkov,
  - b) da se od izteka treh mesecev pa do poplačila na navedene zneske obračunava linearna obrestna mera po stopnji, enaki veljavni mejni obrestni meri Evropske centralne banke za to obdobje, čemur se prištejejo tri odstotne točke.
5. *zavrača* preostale zahtevke iz naslova pravičnega zadoščenja.

Sodba se izda v francoskem jeziku, pisna obvestila na podlagi 2. in 3. odstavka 77. člena Poslovnika se pošljejo dne 13. julija 2006.

Vincent BERGER
Sodni tajnik

John HEDIGAN
Predsednik